

Letter #11

JE TU ROK ČESKÉ HUDBY

Nejdříve to zjistili vážní muzikanti a vážná tělesa a již několik měsíců vyvíjejí pod touto oficiální hlevičkou neustálý a uvážení tlak na českou slyšící veřejnost zaměřený na zváznění jejího hudebního názoru. Kamarádi, pozor na ně! Ať nenabydou vrchu.

Několik povzbudivých hesel zde:

Vzhůru do boje s netrampskými žánry! A hned!

Rok české hudby je pro všechny!

- Kamarádi, proč bychom se netěšili, když nám někdo shůry ~~xxx~~ Rok české hudby dal? -
- Kamaráde, zapoj se i ty - tvoř hudební kvality!

JAK SE TĚŠÍ ROKEM ČESKÉ HUDBY MĚSTO SKUTEČ

Záslouhou toho, že se ve Skutči jednou narodil vážný hudební skladatel Václav Jan Křtitel Tomášek a jednou zemřel vážný hudební skladatel Vítěslav Novák, Skuteč se těší Rokem české hudby velmi a často a vážně, na což jsme jako občanská pólka hrdí. Ale naše remišová pólka praví čeho je moc, toho je moc, a tak vznikl tento sešit, který si dovolujem jako kompromis věnovat

VÁCLAVU JANU KŘTITELI TOMÁŠKOVI
- pražskému hudebnímu papeži

PODĚKOVÁNÍ VŠEM KAMARÁDŮM, KTERÍ PŘÍSPĚLI KE ZDARU SEŠITU

Děkujeme

PŘÁNÍ

Tedy - Kamaráde, Kamarádko, přejem ti pěkný pozpívání a pokytarování a taky hodně slunce a zdraví a radosti a žádný starosti.

A H O J Remiš

PLÁNY NAKLADATELSTVÍ REMIŠ DO BUDOUCNA

Jsou, jsou.

KDYŽ JSEM VANDROVAL

Lidová píseň

Když jsem vandroval,
muzika hrála,
moje znejmilejší
z vokna koukala.

Nekoukej za mnou,
povandruj se mnou,
a já tobě koupím
sukni zelenou.

Sukni zelenou,
ne tuze dlouhou,
aby ty jsi mohla
vandrovat se mnou.

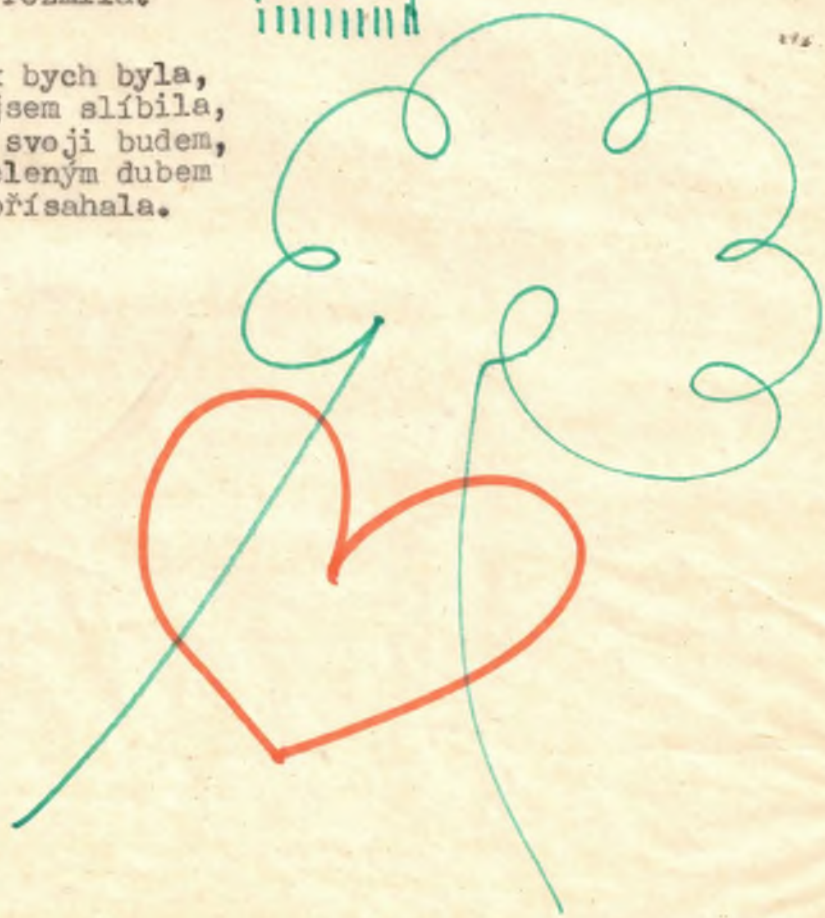

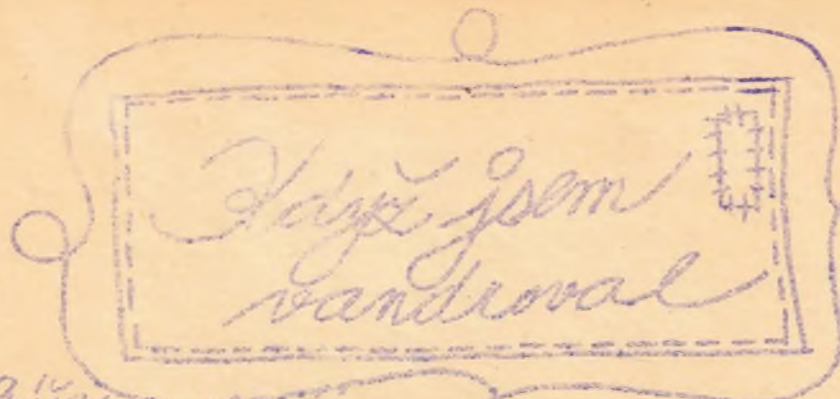
Až povandrujem
přes hory, doly,
lesové budou
naše kemery.

Tráva zelená
naše peřina
na té budem spáti
a se milovati,
holka rozmilá.

Čí pak bych byla,
když jsem slíbila,
že my svoji budem,
pod zeleným dubem
jsem přísahala.

 Když jsem vandroval

Lidová píseň

Spice rytmus

G D D^F 4.

Když jsem van-dro-o-val mu-zi-ka hrá-á-la ja pa pa pa

G 2. G^F D D^F

me-je zne-jmi-le-e- jší-i me-je zne-jmi-le-e- jší-i

G G^F D D^F G

z vo-kna kou-ka-la-a-a z vo-kna kou-ka-la.

V Š E D N Í D E N
Hudba i text Wabi Rivela

Každý ráno když mi budík přetrhne ten ze všech nejkrásnější sen
podívám se na kalendář abych zjistil jestli je zas všední den
Nasadím tvář číslo sedm což je nepřístupnej a velmi přísněj pán
pak do sebe kopnu rum zapálím cigáro a z vokna se podívám

Zatracenej všední den už zase nasypal do ulic mraky lidí
kam ty lidi perád chodějí te ví jen pámbu ten do toho vidí
Každej den je stejnej záleží jen na tom jestli Sparta vyhraje
nebo kolik piv si urazil a kdy ten blbej sníh už roztaje

Všechny lidi který potkávám už dávno podle vobličeje znám
bojovníci z fronty na maso a hudebníka co má za sebou flám
Tohle sídliště tu stojí bratru vosumnáct a nebe dvacet let
a já šlapu stejným sajrajtem a divím se že furt se točí svět

Neznám horší věc než dělat práci kterou nikdy nebudeš mít rád
když deš kalným ránem na šichtu a víš že všechno bude tě zas štvát
Stejný lidi stejný řeči stejný kladivo a smradlavej salám
každý tři minuty dvacet vteřin cvakne v mašině co je tvůj pán

Do mozku ti buší stakato a ty si dávno voďvyk dětskejím hrám
kladivo je lehkej kulomet svou kůží máš furt jeden živej šrám
Vajgla kouříš natřikrát a s tebou nejvíc kouří tenhle žhavej krám
pak se koukneš z vokna ven a vidíš že si takhle blbej, jenom sám

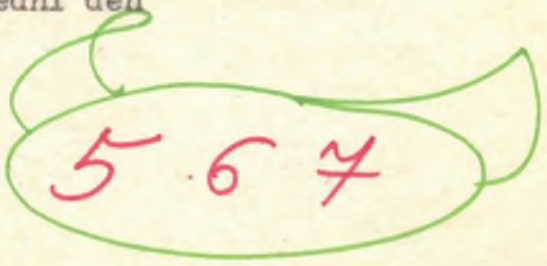
Pak se vrátíš domů z práce a víš že si, tohle všechno jednou znal
cvakne zámek ve dveřích zasyčí plyn a televize a tak dál
Tak se sebereš a práskneš dveřma kde by taky ve vobrázky stál
a deš mezi živý lidi abys poznal věci kterýs nepoznal

Jenže hospoda je kamarád jen pro toho kde neví jak má žít
vobjednáš si pive a pak s hrůzou čekáš nato co se bude dít
Za pět minut šest se zvedne celá hospoda a někdo zařve Klid !
Dobrý večer! když se vozve večerníček začneš udiveně pít

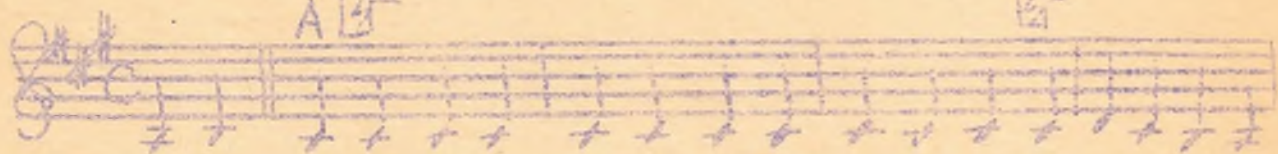
Na světě je spousta věcí který nepochopíš kdybys žil sto let
nemáme to eice lehký ale někdy stačí k růži přivonět
Vono se zdá vobčas že to člověk nevydrží že přijde The End
jenže všední den je voď toho aby ses tím víc těšil na weekend *

refrén : A takovej je každej všední, den
a takovej je každej všední den

1 2 3 4 5 6 7

VŠEDNÍ DEN

Každý ráno když mi budík přetr - hne ten ze všech nejkrásně
jší

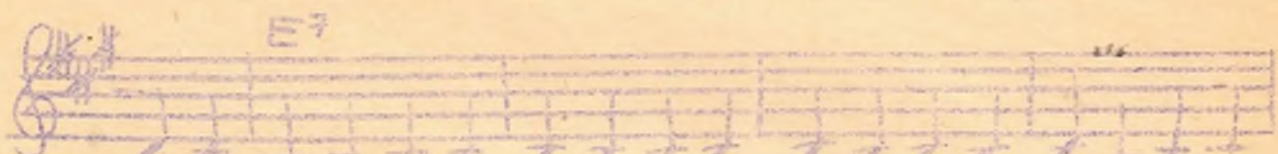
sedí vám se na ka-lendářákych zjistil jestli

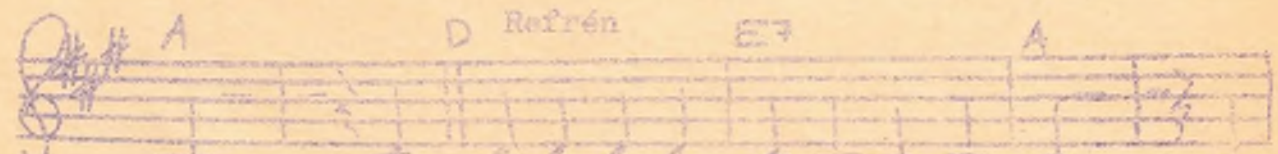
je zas všední den masa- dia tvář čisto

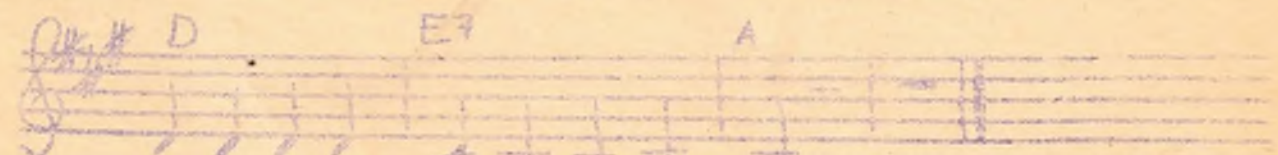
sedem což je nepřístupnej a ve- lmi přísnaj pán

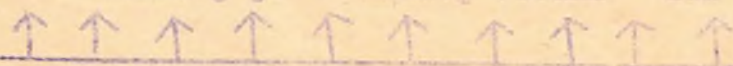
pak de sebe kopnu rum zapálím cigáre a z ve- kna se pedi-

ván A takovej je každej všední den e

takevej je každej všední den

zjistil a upravoval Václav Pivola

7

T R A M P

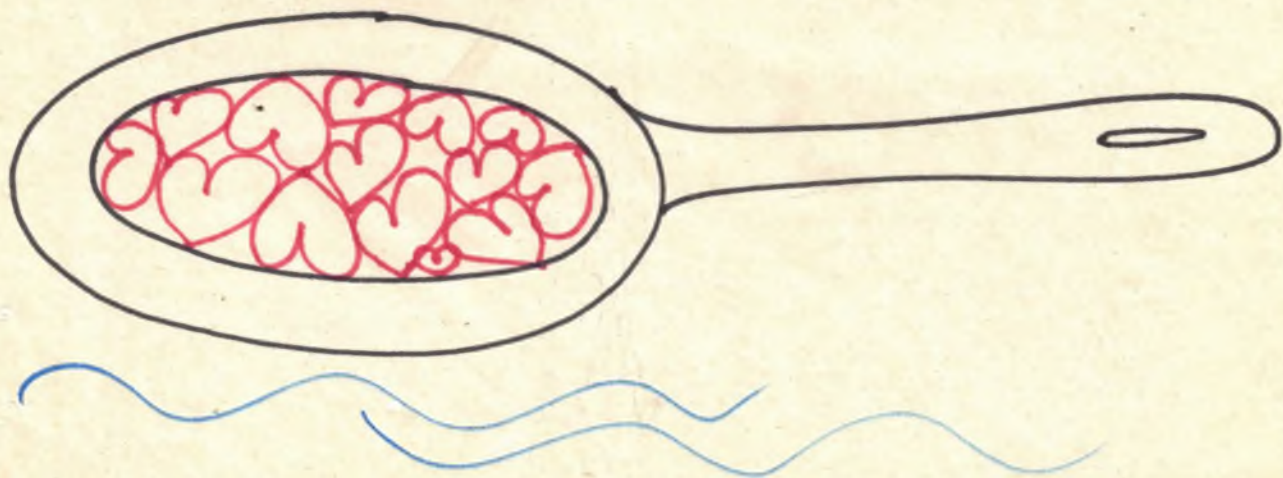
Jen tak si bloudím - já zlatokop
Má zlatá žíla - pár zašlejších stop
Vítr mně fouká svůj něžnej zpěv
Náhle však dálky zkrápěla krev

Refrén - Jako tvrdý skály
Jsou tvý ideály
Říkal táta častokrát
Kempuj v každým srdci
Život není kruci
Takovej že moh by sis jen hrát

Víru mně dává pár těchle slov
Vím že už zejtra najdu ten kov
Kov žlutej láskou v pánvi všech snů
Tam někde blízko mejch krajanů

Jsem věčný mládí jsem drsnej křik
Jsem kompas dálek jsem námořník
Můj koráb řídí zář hvězďnejch lamp
Jsem trochu blázen jsem nejvíc tramp

Link.

Tramp Lind

Ami
Fakel

G *Ami*

Jen tak si bloudím já zlate - kop Má zlatá žíla

G *E* *F* *G* *F* *E*

pár zašlejších step Vítr mě fouká svůj něžnej zpěv →

Ami *G* *Ami* *Refrén*
Dmi

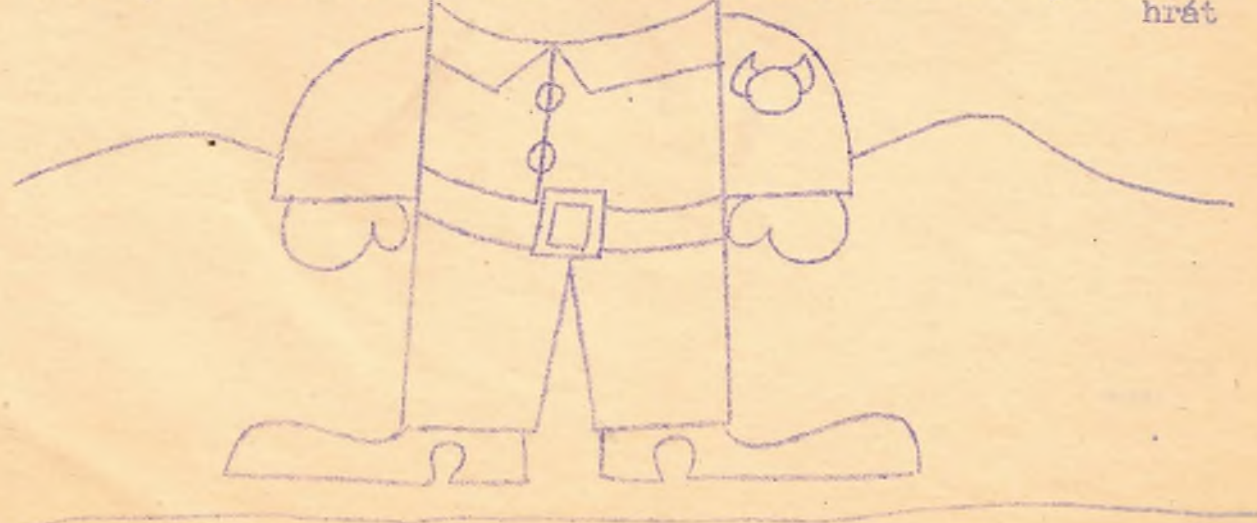
Náhle však dálky zkrápěla krev Jake tvrdý skály

G *Ami* *G* *Ami* *Ami* *7* *Dmi*

jsou tvý ideály říkal táte často - krát kempuj

G *Ami* *G* *Ami*

v každým srdci žít neať kruci takevej že moh by sis jen hrát

NÁDRAŽNÍ KRÁL

P I F I K

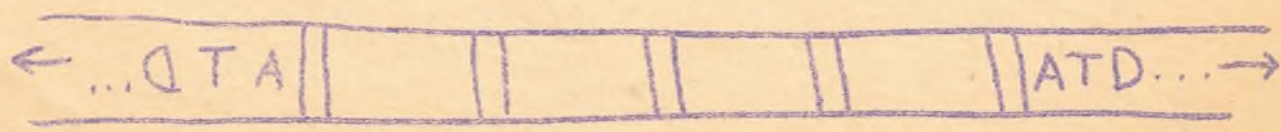
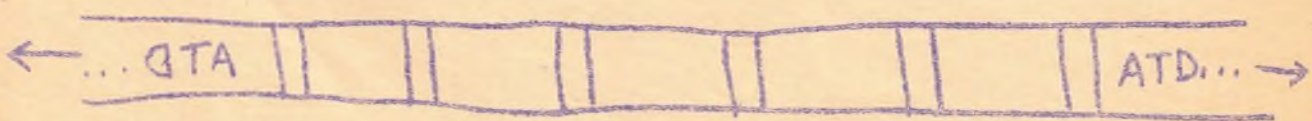
SVIŽNĚ

Běžím plným nádražím lidi se nedí - vaj

Hloučky ebav porážím brzdy mi zazpí - vaj

Běžím v kapse kerumu jsem nádražní král

nemám kapku rozumu jsem nádražní král

Natěračův ucín

Hej, pane natěrači, rozlil se vám kbelík barvy šedé,
povězte mi, prosím vás, kam ta chodba zamotaná vede,
šlapu tady nahoru a dolů po schodech,
šedá barva si mi lepí na podpatky, krátí krok a krátí dech,
povězte mi, prosím vás, co je tohle za podivné bludiště,
tvrdíte, že velmi mnoha slavných lidí rodiště ?
Pochybují, ale že se někdy stanu slavným,
já náležím asi k lidem trochu starodávným.

Objevil jsem bednu školních pomůcek,
nejkrásnější barvy ze všech namíchám vám do necek,
namaluji sluníčko a domeček a kytičky,
složím k tomu veselé a rozpustilé písničky,
ale pana natěrače kdosi rázně zavolal,
pane mistr, copak to je, kdepak tohle maloval ?
Ihned všechno zamalovat ať to nikdo nevidí,
ať se všechno okamžitě beze stopy uklidí.

Svoje barvy jsem si zamknul doma do truhlíku
a když večer sedím sám ve svém pokojíku,
maluji a zpívám
až únavou zívám
a jdu spát.
Komu mám dát
veselé písničky
jen malé dětičky
si můžou hrát.

Ale až povyrestou příběhnou a zavolají :

Hej, pane natěrači ...

Máma táča

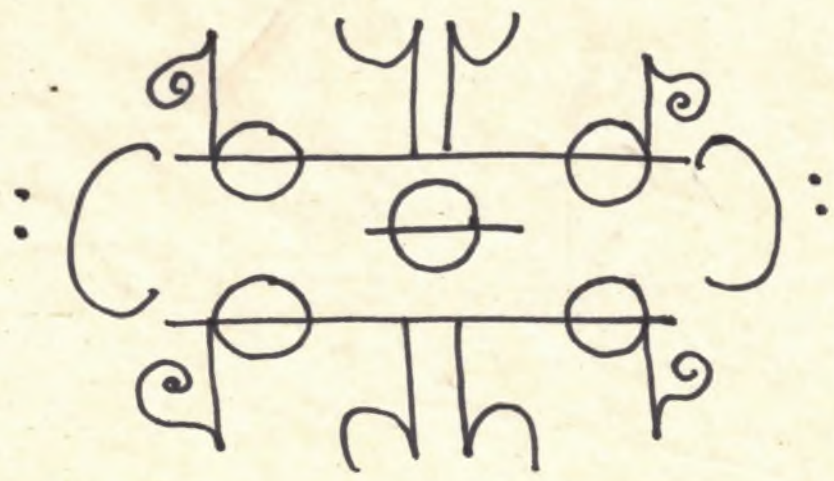
POVÍDÁNÍ O LIMONÁDOVÉM JOEVI Z HOŘOVIC A O NÁS

Je slušné ctít a dodržovat tramské obyčeje a je mile občas tyto zvyky přestoupit z důvodu legrace. Zaplaťpánbů, zatím nejsme nikdy zkeštnařelé a ortedexní tramské postavy, které honí od ohně rozdeváděné smíšky a petírají v sobě projevy nespeutaného veselí s ohledem na slavné tradice; ba, ba, nejen po vážné dekenalesti, ale taky po samerestlé neumělosti, kýči, a hlavně po legraci je nám dobře.

Limonádový Jee není petlachevý vyhrávač a vyzpěvevač, jeho hlas i kytara jsou určeny k zaplnění malé kamarádkého ticha. Jee je člověk se zdravým zpěvavým kořenem, hlas čistý, prostý dramatizování. Kytarový doprovod písní pak je bezděčně neumělý, falešný s opravdovou snahou o udržení prapředivně příšerného rytmu, který Jee bezpečyby někde odposlechal a teď neúspěšně napodobuje. Tento způsob hry ovšem svádí jeho hlas k značně nepřesné intencí.

Písňový repertoár Limonádového Jee je široký, výběrový, zasahuje i do netrampských oblastí / lyrická Santa Lucia -zde- ceby příklad / a je zaznamenán v příručním netýsku, kterého en / = Jee / zásadně a důvedně při svých produkcích využívá.

A teď to nejzajímavější. Lidová přesteduchost Limonádového onoho Jee zaznívá nejkrásněji v jeho skládankách - okamžitých rýmovaných povídáních, hudbou pedmalevaných. Jee jimi komentuje události právě probíhající. V hudbě se objevují kromě vlastní melodie i typická hudební sounetí, která Jee zřejmě slyšel v rádiu či jinde. Někdy též využívá plně i cizí melodie a dá se inspirovat i jejím textem, . - Te stačí - .. ještě pochvala : Jee, hezky umíš. Zvláště tu Ó Mek Donald ten si žil .

SANTA LUCIA

Čistá je obloha, modrá a jasná
a pod ní zaznívá písnička krásná
/: Mladík tam s gondolou pluje pro lásku svou
Santa Lucia, Santa Lucia :/

Tomu kde miluje svět v ráj se změní
když srdcem proniká radostné chvění.
/: Píseň z něj vytryská, svatá a milostná
Santa Lucia, Santa Lucia :/

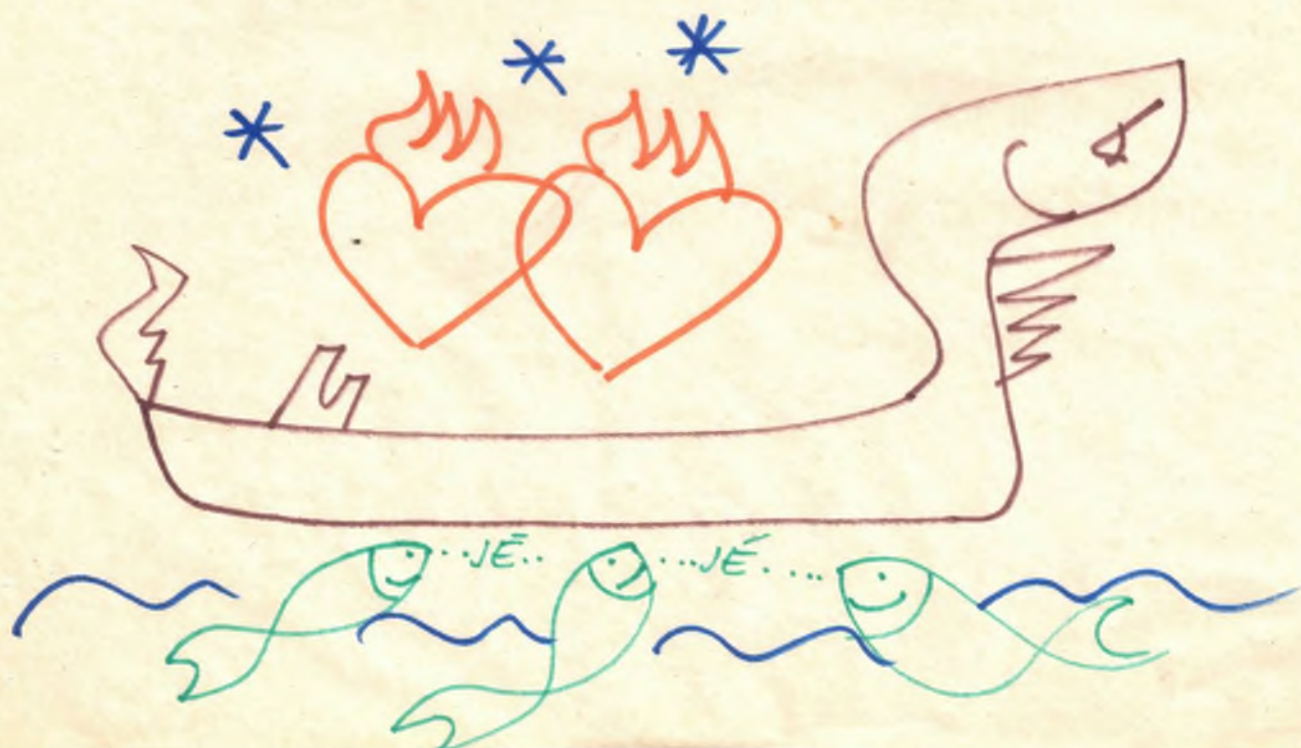
Zpívá o touze své, o svůdných retech
zpívá o nadějích v nejhezčích letech
/: Věří, že naleznou chráněnou vznešenou
Santa Lucia, Santa Lucia :/

Když pak noc jiskřivá musí se snést,
těm mladým přináší vrcholné štěstí
/: Hvězdičky do dále svítí jak opály
Santa Lucia, Santa Lucia :/

Ty hvězdy jediné štěstí to vidí
něnými svědky jsou blaha dvou lidí
/: jimž moře šepotá zasnubní slova svá
Santa Lucia, Santa Lucia :/

Noční je obloha a přec je jasná
a pod ní zaznívá písnička krásná
/: Mladík tam s gondolou odváží lásku svou
Santa Lucia, Santa Lucia :/

Sulmare luceia, lastre dar gento
placi dae londa, prosperoe il vento,
/: Venite all' agite barchetta mia
Santa Lucia, Santa Lucia :/

Fordrod

G E mi C D7 G

když sním nad pátým pivem slzy v pulitru hned mám

E mi C D7 G

tu páru sněho - bílou celej večír proklínám

D7 G C A7 D7

ztracená je tahle knajpa a jen pivo taďy čepu - jou

G E mi C D7 G

Dak v pulitru se plavím snad v něm najdu i zem svou

E mi

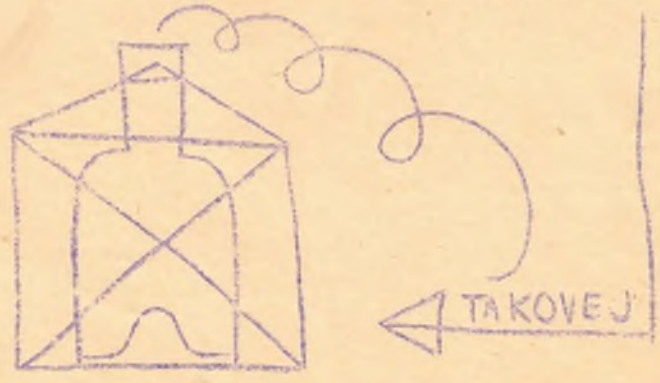
Rumé - lie zaslí - bená kde v po -

E mi D7 G

tocícn teče rum tam na břehu zlatý

E mi A mi D7 G

řsky postavím si z lahví dům

RUMÉLIE

Hudba i text Sint

Když sním nad pátým pívem
slzy v pulitru hned mám
Tu pěnu sněhobílou
celej večír proklínám
Ztracená je tahle knajpa
A jen pivo tady čepujou
Tak v pulitru se plavím
Snad v něm najdu i zem svou

Rum to je nápoj reků
Hrdle pěkně vypálí
Tak jen se napij Jacku
Než se u dna zakalí
Dej skleničku za skleničkou
A spatříš hned zaslíbenou zem
Ty toulky Rumélií
Párkrát ještě zapijem

Refrén : Rumélie zaslíbená
Kde v potocích teče rum
Tam na břehu zlatý řeky
Postavím si z lahví dům

TAK ZAS KŘIČ SVÉ BLUES

Hudba i text Sint

Nemusíš mně říkat proč jsi tady sám
Dobře vím že chtěl bys vrátit se zas k nám
Ale kříž jak mříž ti brání dál už jít
Všechno spí a klid jsi nikdy nechtěl mít

Refrén : Tak zas křič své blues
Dál ať z tvých úst
Srší oheň všech snů
Než další den
Promění sen
V hromadu kamenů

Půjdem dál a dál jak slunce oblohou
Pěst a sen prosvítí cestu černou tmou
Ať si mávaj křížem stíny půlnoční
Stejně bouře snům na cestu vzhůru hřmí

TAK ZAS KŘIČ SVÉ BLUE S - *Lead*

velmi pomalu, ale výrazně

ZPĚV

G G# G

Nema-síš mně říkat proč jsi tady sám Dejže

KYTARA

G G# G

vím že chtějí bys vrátit se zas k nám Ale

viz první kytarový řádek

C7 G

kříž jak mříž ti brání dál už jsi všechno

G G#

spí a klid jsi nikdy nechtěl mít Tak

viz první kytarový řádek

Refrén - zrychlit

G C7 F G

zas křič své blues dál ať z tvých špi svých špiš špiš všech snů

G C7 F G

Než další den přemění den v přeměnu kam - až

V o l á n í

Slova a hudbu dávám svým myšlenkám,
svým hlasem rozechvěji nepatrný obláček vzduchu,
v nesmírném prostoru nepatrný obláček vzduchu.
Te chvění molekul doletí k vašemu sluchu,
ve vaše myšlenky se mění má hudba a slova.

Síla, které určuje hvězdné dráhy,
všemu kolem nás dává smysl a tvar,
hledám harmonický souzvuk sebe a vesmíru
ve svých myšlenkách.

Já nepatrný obláček světa
sám pro sebe i na všechny ostatní zavolám,
ale každý má svých myšlenek dost
a tak jdu dál jako kdybych nevolal.

Rád bych postavil nebetyčné chrámy
a pevnou drahou spejil hvězdy se zemí.
Na tolik práce mám jen holé ruce
a celý život vezím v pevném vězení.
Až budu propuštěn, teprve potom se podívám
do všech těch koutů, kam létá moje fantazie.
Největší myšlenky, touhy a nadpozemské plány,
to všechno je trochu hudby a slov.

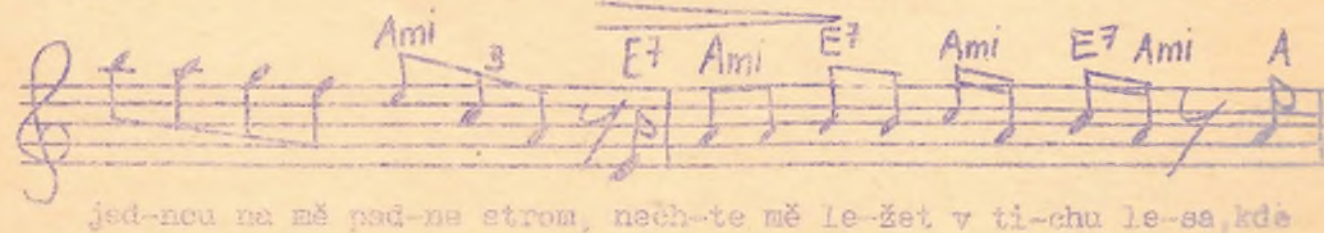
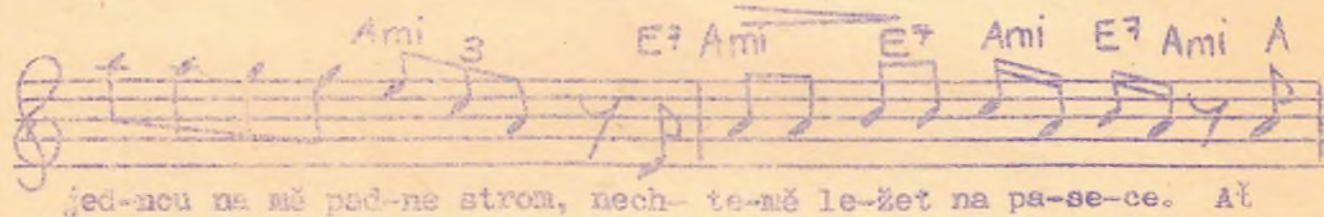
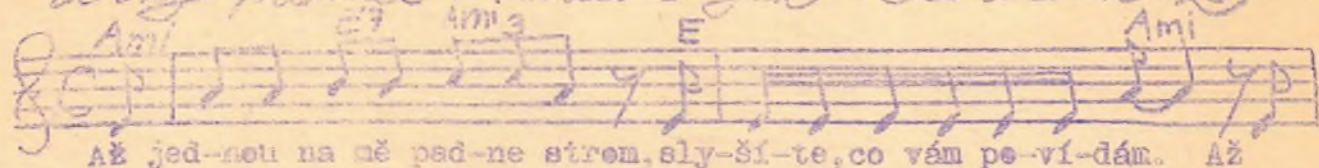
Kdo si povšimne, co času věnuji hudbě a slovům, svým myšlenkám.
Ale se svými myšlenkami,
se svými písněmi
jsem nejčastěji sám

Majka Čech

Až jednou ☺

Majka Čech
Věrný přítel v rozlučném a bardském

vi-tr zpí-vá, vo-da šu-mí . a slun-ce s mě-sí-rem

steu-pa-jí na ne-be-sa, kde steu-pa-jí na ne-be-sa.

Ze-le-né je-bli-čí za-chy-tí dým, de les-ní pů-ďy pad-ne můj prach

a můj hlas bu-de znít v šu-mí-cích ke-ru-nách.

NEBESKEJ CAMP

Hudba i text Wabi Rivola

Znám na nebeskech pláních starej camp kam lítaj v bouřkách supi šedivý
a tenhle flek zná v nebi každej tramp a nikde z nás se tomu nediví
Tam pod kumulem hrady z mraků sou a pod nima zní věčnejch kytar tón
co madrigale hrajou strunou zlou a píseň smrti zpívá baryton

Sám u potoka slz tam sedávám a vyklepávám nohou známej takt
já naději si velkou nedávám a že je nás tu víc tak to je fakt
A sedává tam se mnou Zdena Rott, co zpíval písně hlasem chvějivým
a kolem nás je starejch kytar šrot a střepy z lahví s pivem ~~chvějivým~~
penivým

Je spousta cest co vedou kolem nás my nikam nejdem oheň hoří dál
ze starejch lásek nábojovej pás má kolem boků kde se holkám smál
Sme starejch dobrejch časů bílej pták co ukrádal nám pěnu zašlejch dní
nám dávno kdesi v mracích zmizel vlak co měl jen jeden vagón poslední

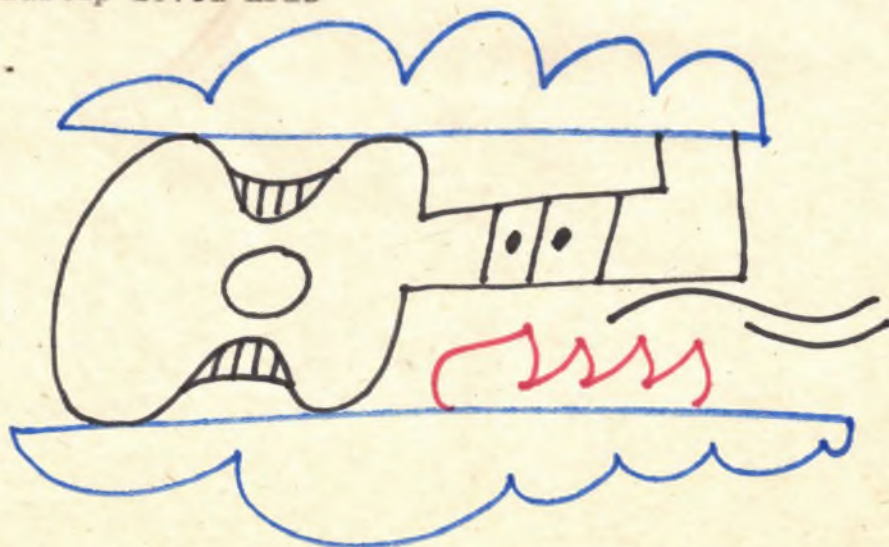
Nám do ohňů se vkrádá slunce jas a vobloha sem sype hvězdněj prach
my nepotřebujem na cestu pas a dávno zmizel z čehokoliv strach
Nám nad hlavou se trůny kymáci a frenetickej potlesk z dálky zní
do mraků řveme že se vyplácí bejt vobyčejnej dělník všedních dní

My nepoznali sme jak chutná moc my dobře známe bufeťáckej smích
nám ke štěstí stačí hvězdnatá noc nám pocit moci nenahradí líh
My známe vůni hospod po ránu k nám nemodlí se žádná z hezkejch žen
my víme co sou rána po flámu nám k životu už nestačí jen den

Nám do podzimu brečel tichej déšť nám věčnejm psancům zablácenejch cest
my nepoznali moře vem to nešť my známe jen nádraží velkejch měst
Ve spacáku z usáren zpuchřelejch tu dožíváme lásky ztracený
nám s mrakama se do dálky už zdejch sen vo normálním žití na zemi

Nám na zemi se učí děti lát nám bezejmenejm strážcům tichejch míst
My učili se čistejch dětí bát a denně hořkost museli sme jíst
Nám špinavejm a votrhaněj psům co kradou dětí a maj spousty žen
se nevrací hlava k nebesům když zvony zní a dohasíná den

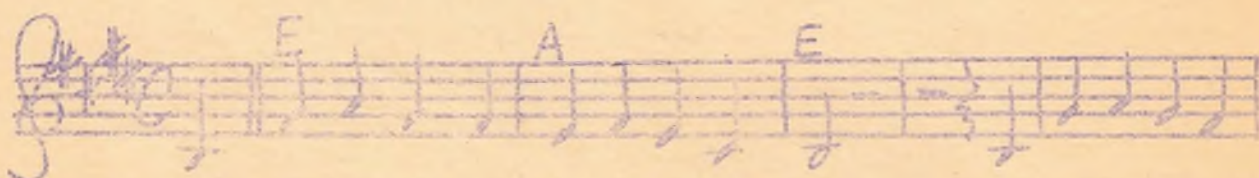
Tak sedíme tam v campu nebeským a paďouři nám sloužej za pár piv
ve zhaslejch vočích máme jenom dým a mrtvej klid tu neni žádněj div
Nás sedává tam na pár tisíc snad a mlčíme jak mlčet umí čas
Jen chorál kytar ukájí náš hlad
Nás mlčenlivej zástup lovců krás

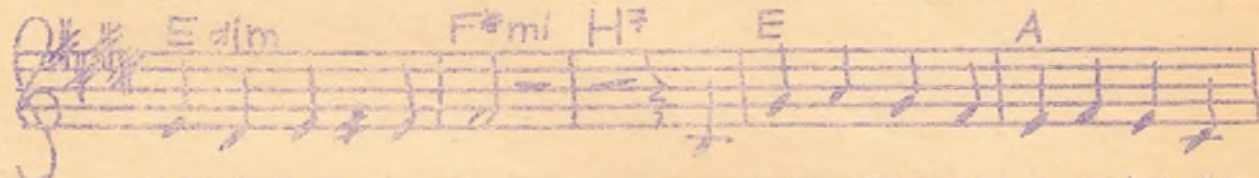
14

Nebeskej camp

Wabi Rivola

Zašm na nebeskejch plánič starej camp kam lítaj v bouřkách

campi šedi - vý a tenhle flek zná v nebi každej

tramp a nikde z nás se tema nedi - ví Tam

pod kurolem hradý z mroků cel a pod nima zni

věčnéjch kytar tén ce madrigale hrajeu strunou

řlou s píseň smrti zpívé baryten

My měli camp tam co stával tem mlejn
jak vyhořel a nikdo neví proč
My dycky tíhli k místům zapadlejm
tam líp zněl náš střeleckej kolotoč
Nám tenkrát vítr hrával v uších blues
a každej z nás byl víc než jenom haur
a ve fasádě z prostřilenejch blůz
byl pro nás Kristus míň než Schopenhauer

Nám bylo jasný že je válka vůl
i s kapsama plnejma nábojů
Z nás každej byl jen slepej somnabul
z rozprášených válečnejch praperů
My nevěděli tenkrát že je zlý
když místo chleba máme v ruce nůž
a tak sme byli bojem posedlý
že každej z nás byl v sedumnácti muž

Co my tam bóže vystřileli ran
ve vočích smrt pár chlupů pod nosem
My netušili že No passaram
se nespojuje s žádným patosem
A holky pro nás byly jenom stín
dyť neuměly ani nabít Brenn
nám krví plála barva jeřabin
a tabákem čpěl vyplivnutej hlen

Tak jezdili sme dlouho na ten flek
a stríleli sme líp než znali psát
a každej z nás byl White a nebo Black
a sháněli sme vobvaz kolikrát
Pak jednou večer vobjevil se chlap
a byl konec všem nevinejm hrám
Von jak se koutkem usmál spouští klap
a povídá Davaj Brot ! Já hlad mám !

Nám bylo jasný že to není fór
ten chlap měl voči ze kterejch šel strach
a já teď vím jak zní andělů chór
když srdce tluče mozku na poplach
Pár dlouhejch vteřin byl slyšet jen dech
a vítr co si v berevicích hrál
pak ved Steveho ruky plamen šleh
a výstřel dozněl tam co ten chlap stál

My střileli jak smyslů zbavený
až Pade pustil zbraň a zařval ůst !
Jen kouř vytíkal z hlavně kalený
a z ruky krev A mrtvej byl náš host
Že každej z nás je slepej somnabul
my nevěděli tenkrát že je zlý
Nám bylo jasný že je válka vůl
a najednou sme byli dospělý

ŠESTAŠTYRYCÁTEJ
WABI RIVOLA

Musical staff 1: Treble clef, key signature of two sharps (F# and C#), time signature of 4/4. Chord A7 is indicated above the staff. The melody consists of quarter notes and eighth notes.

My měli camp tam co stával ten mlejn jak vyhořel a

Musical staff 2: Treble clef, key signature of two sharps, time signature of 4/4. Chord D7 is indicated above the staff. The melody continues with quarter and eighth notes.

nikdo neví proč My dycky tibi k místům zapa-

Musical staff 3: Treble clef, key signature of two sharps, time signature of 4/4. Chord A7 is indicated above the staff. The melody continues with quarter and eighth notes.

dlejn tam líp zněl náš střeleckej kolotoč Nám

Musical staff 4: Treble clef, key signature of two sharps, time signature of 4/4. Chords E7, D, and A are indicated above the staff. The melody continues with quarter and eighth notes.

tenkrát vítr hrával v uších blues a každej z nás byl

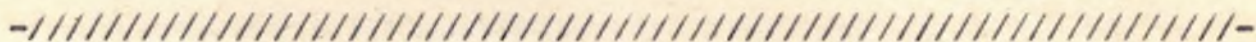
Musical staff 5: Treble clef, key signature of two sharps, time signature of 4/4. Chord E7 is indicated above the staff. The melody continues with quarter and eighth notes.

víc než jenom heur e ve fasádě z prostřílenejch

Musical staff 6: Treble clef, key signature of two sharps, time signature of 4/4. Chords D, A, E7, and A are indicated above the staff. The melody concludes with quarter and eighth notes.

blůz byl pro nás Kristus mň než Schopenhauer

SLANÉ KAPKY
Hudba, text - Sint

Dnes i z mraků slané kapky prší
Po tvářích mně zvolna stékají
Jak tvé oči blesky z nebe srší
A vzpomínky pro sny létají

Refrén - Dýkou ryl jsem tvoje jméno
Kůru na kmen probodal
Dýkou ryl jsem tvoje jméno
Bílý strom se křížem stal

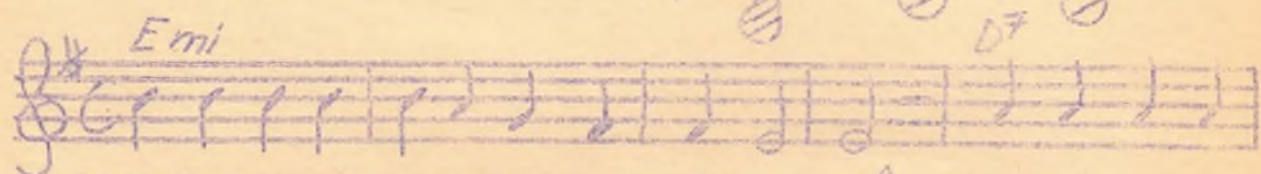
Akordy se chladnou nocí chvějí
Na rtech mrzne píseň poslední
V popelu se ztrácí stopy její
Do propasti odepsaných dní

Rozpálenou hlavu měsíc chladí
Proč jen k svítání mě provází
Jako všechno co jsme měli rádi
A co časem taky odchází

Slané kapky Linda

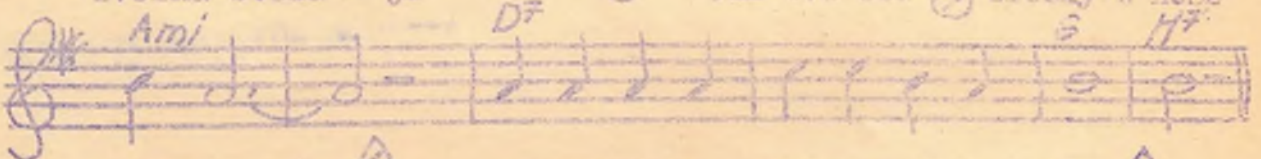
Tradiční

Dnes i z mraků slané kapky přelí - pe tvářích moě

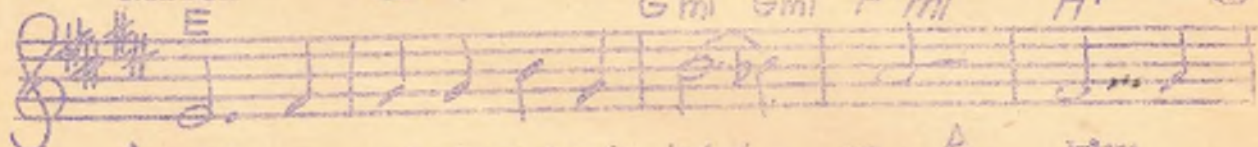

zvelna síeka - jí Jak tvé oči blesky z nebe

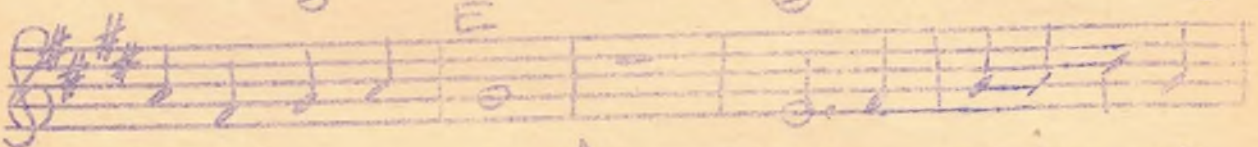

srší a vzpomínky pro sny léta - jí

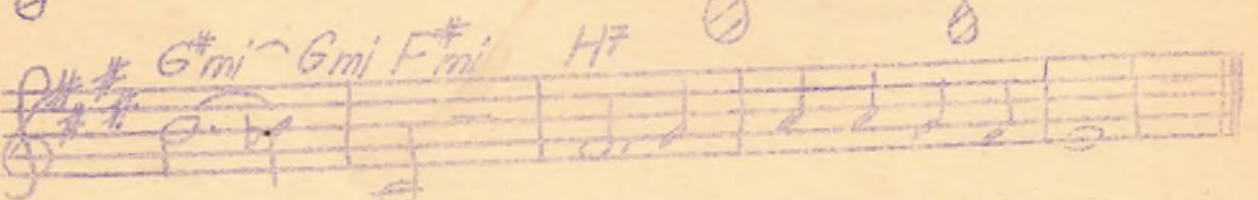
Refrén

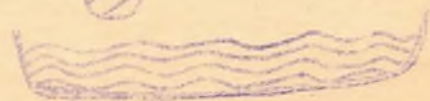
Dýkou ryl jsem tvoje jmé - é na kůru

na kmen přebe - dal dýkou ryl jsem tvoje

jmé - é - no bílý strom se křížem stal

Povídání o Houlevi

Houla - je jeden z mála trampských lidí, jejichž hudebně pěvecké projevy zalomcuje s posluchačem tak silně že tento nutně musí svůj vždy hluboký umělecký prožitek /ať už nasměrovaný kladně či záporně/ vyjádřit písemně.

Dva příklady zde :

PRAVDIVÁ POHÁDKA

/tak s tímhle byl Riki v pokročilým povídkovým Trapsavci třetí odpředu/

Bylo a je. Zemí středočeskou se vlácel ochmýřený skoromaž. Vlastnil hudební nástroj, v němž jen znalci poznali kytaru. A on s ní byl pověstný u všech táborových ohňů. Maje zapovězeno zpívat ve vsední den, aby jeho hlas nebyl zaměněn se sirénou konec šichty oznamující, vyžíval se zplna ve dny vandrovni.

Jednoho večera kdy již zábava vážla a lid trampský kol ohně dřímal, uchopil on jeden ze svých tři akordů a prsty rytmicky drbaje spodek strun, začal pět. Národ trampský nejša plně při vědomí, jal se kati ze svých hříchů, domnívaje se, že troubí andělé k soudu posledního.

Leč pohled na trubadúra je uvedl do tvrdé pozemské reality. Plánují líce, skromný porost na bradě, šlachovité skřížené nohy v sortkách a ten hlas ! Nikde neuslyšíte takovou kombinaci tónů, stupnic, barev, výšek a poloh v jediné obyčejné písni. Lidé jsou povah různých. Ti co vlastní hudební sluch se chystali k soudci Lynči. Leč ostatní se zaujetím naslouchali akordu tvrdé G. A ti, co již vícekrát slyšeli trubadúra a měli šok dávno překonaný, se nerušeně oddávali spánku. Píseň střídala píseň. Cete ? Nový akord ! Ládné D ! Skvělá árie ! Hlas kolísá v nadoblačných výšinách. Lid šílí. Zpěvák také. Ale Hlas se zlomil. Nepový hrdina lomcuje zarezlou mechanikou kytary. On chce ladit !! Proč !?! "Kamarádi," zavzlyká, "já se slyšel! Já dostal hudební sluch ! Jak to můžete poslouchat ? Kam spěje slavný hudební národ ?" Leč nadpřirozená síla jej nutí vzít kytaru a hrát. S tváří zkřivenou nepopsatelným utrpením mlátí do nikdy neladěné kytary. Trpí, jeho muka jsou strašná. Nemůže přestat hrát, neztratí svůj absolutní hudební sluch. Trpí za nespočet zničených hudebních sluchů svých posluchačů a následovníků.

Niká se, že jej vysvobodíten, kde naladí jeho kytaru a naučí ho alespoň pět akordů.

HOULA, HOULA, HOULA

/ reakce na kulturní vložku Houly z Brů na Trapsavci 73/

Houla, Houla, Houla
nenížádněj moula
Píše krásně básně
a má zdravý dásně
Má rád trampskou redimu
slaninu a koninu

Houle, Houle, Houle
dej si dneska soule
Zaspívej nám při kytare
my ti zpřerážíme paže
Ustavíme přísněj dozer
aby dal na tebe pozor
Aby krotil příšerné
pěvecké projevy tvé
Kde ti půjčí kytaru
dozer mu dá přes mavu
Kde ti půjčí duben
nepřeziže duben !

Chceme tatiž nákou chvili
vydržet zdraví a živi
což při poslechu tvých písni
není tak docela jistý

Prote začnem preventivně
pracovati produktivně

Uklidni se milý hechu
zbižeme tě jenom trochu
Vždyť my za te nemůžeme
že tak rádi tě tlučeme -

- KULTURNÍ SMĚR HOULISMUS

PROBOUZÍ V NÁS SADISMUS !

Zdenka

Z E L E N Í H Á J O V Ě
 / protestsong s happyendem -
 - píseň o účinné ochraně životního prostředí
 - věnováno ministerstvu lesního a vodního hospodářství -

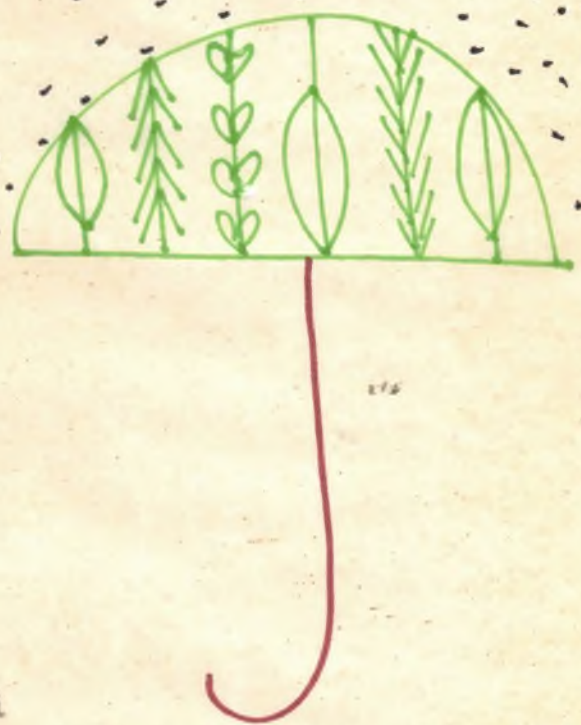
Tvůrci - tvůrce hudební verze
 a textu 1. slokylid
 tvůrce hudebního refrénu,
 textu refrénu a textu 2., 3., 4.,
 slokyZdenka
 tvůrce happyenduministr

- 1 -
 Zelení hájevé
 Bejvaly ste vy moje
 Bejvaly ste mýho srdce potěšení
 Ičko už dlouhej čas
 Neslyším ptactva hlas
 Na vobloze se hukázal
 Smutnej čas

- 2 -
 Vy černý popílkové
 Co vám rikaj smogové
 Vy ste pěkně začernily naše hájevé
 Hygiena vodešla
 Špatná doba nadešla
 Pane ministře vedpomez nám
 By zas krásná doba nadešla

- 3 -
 Och, pan ministr řekl
 A trochu se ulekl
 Kde bysme se potom všici rekreovali
 Čerpali nové síly
 Abychem vlast rozvili
 Proto teda je potřeba
 Vo tom dělat

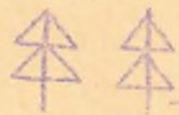
- 4 -
 Pan ministr pomohl
 Lapač popílku navrhl
 Už je zase veseleji v tom našem háji
 Zase sou šťastný zvířata
 Štěbetají ptáčata
 Ať žije náš ministr
 HURÁ, HURÁ, HURÁ !

po každé sloce tento refrén : Tralalalalalalsilalalalála,
 tralalalalalalalalalalála;
 tralalalalalalalalalalála,
 tralalalalalalalalalalála.

- hrajeme-li doprovod na nástroj, ve 4. sloce na 3krát HURÁ
 přestaneme hrát a všichni účastníci písničky zdvihnou ruce
 nad hlavu a tleskají do rytmu -

Lesní hájové

Idenka a lidový lid

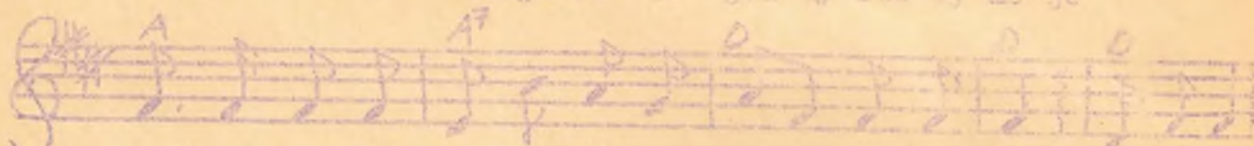
- písní o účinné ochraně

živobitka pěstování

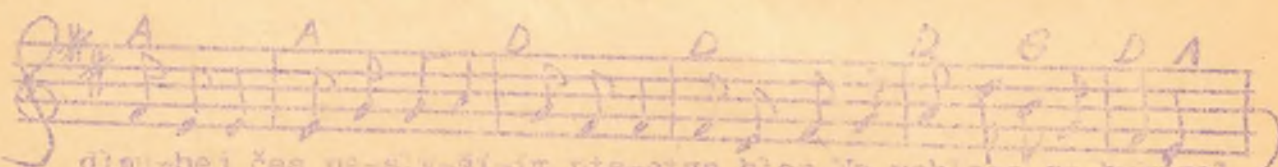
Palečický pomelau

Ze-č-er-né há-je-ové be-jva-ly ste vy no-je

be-jva-ly ste mý-be srd-ce pe-t-lě-še-ní. I-že-že už

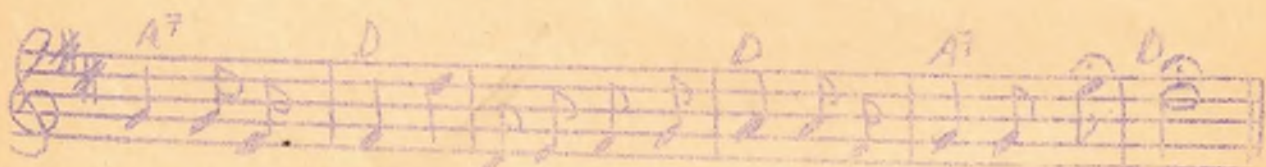
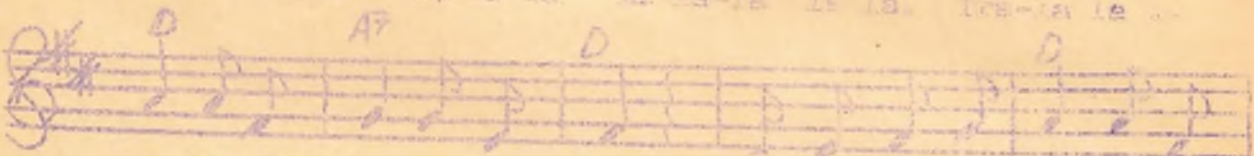

di-su-hej čas na-sly-ší-ir pta-ctva hles. Na vobloze se puzázei

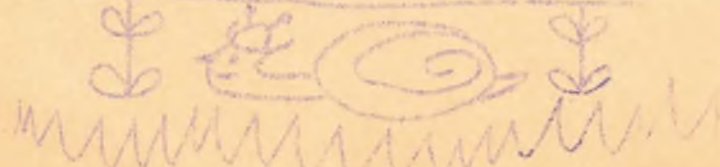
Regina - klidě, síle

Tra-la-la-la lu-la-la la-la-la lá-la. tra-la la ...

AŽ NEŽIJOU SMOGOMĚ

11. Šla Čvachta po asfaltce v lese, usárnu si pěkně nese
/: řek si medvěd mám svačinu a vzal si čvachtu za ženu :/
za manželku
Rec - Zatáh si ji pěkně do brdlohu a začal jí krmit a radovat se,
jaká to bude pečínka, jenže zapoměl, že ženská je ženská,
a tak to dopadlo trochu jinak.
12. Čtyry páry bílejších volů nesou mrtvého medvěda
/: chtěl sežrat Čvachtu než se rozední, ta teď peče kejtu
medvědí :/ na česneku
Rec - Blbec, kdyby se držel přísloví - lepší tisíc blech do koži-
chu, než jedna ženská do doupěte - moh bejt dneska mezi náma...

POVÍDÁNÍ O RADOSTNÝCH HOSTITELSKÝCH CHVILKÁCH

.. To se takhle někdy kamarádi organizovaně sejdou, odpoledne cvičí a hrají soutěživé hry a večer je pak ohýnek. Zkrátka koná se tramská slezina či její vyšší forma - potlach, a ten, kdo to pořádá, má plný ruce práce a plnou hlavu starostí, aby se všechno zdárně vyvedlo a kamarádi odjížděli do svých domovů šťastní a spokojeni. Je to už tak, pořádněj, starostlivej a zodpovědněj tramskej hostitel moc srandy neužije, ale zase o nějakou tu radostnou chvíli taky připraveněj není. Občas za ni můžou i kamarádi - písničkáři. To, když na počest tramského setkání složí nějakou píseň a jako překvapení ji večer u ohýnku zazpívají.

Z psaveckého okruhu tímto proslul Juan z Vamberku a Robin z Vnoře. Juan již těchto holdovních písní stvořil povíc a zmínme se jen o té, co zazněla poprvé v zimě roku sedmdesátého třetího na Brdech / Houla a Riki tam tenkrát pořádali 2. psaveckou slezinu/. V této písni Juan humorně vypravoval o známých kamarádkách a kamarádech, co asi zrovna dělají a jaké mají radosti a strasti. /.. ten zvukově krásný první verš - Tak se zase sejdeme, Houla nás volá - a ten nápaditý refrén - Kamarádi s tužkou u pasu, každej z nás je bohémem trapasů/

Ale nejen Juan, i Robin se tehdy předvedl se svým holdovním pohádkovým popěvkem, kolovrátkově melodickým - s Medvědem. ..A dobře se předvedl. A důsledek ?

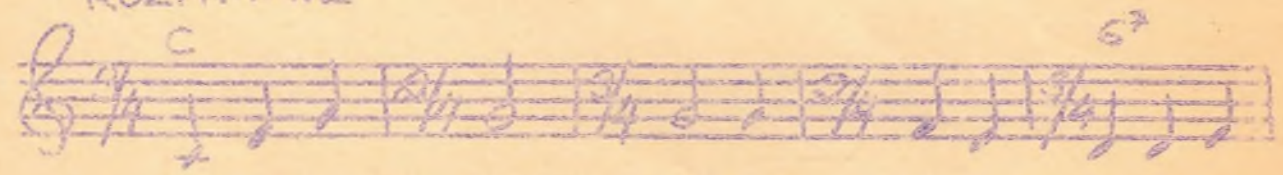
- Právě odteďka si můžete, kdykoli si jen vzpomenete, vychutnat užx tuto píseň, která dává dohromady živé lidi s fantastickým zvířetem, neboť píseň je tu, v sešitu. -

V notách písně vyvedl Močák ze Skutče a udělal z toho mateník, ten vtipálek.

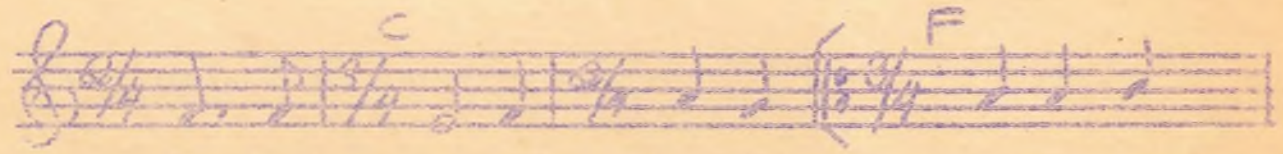
MEDVĚD = - (PÍSEŇ) -
MATENIK

 = ROBIN - (AUTOR)

ROZPRAVNĚ

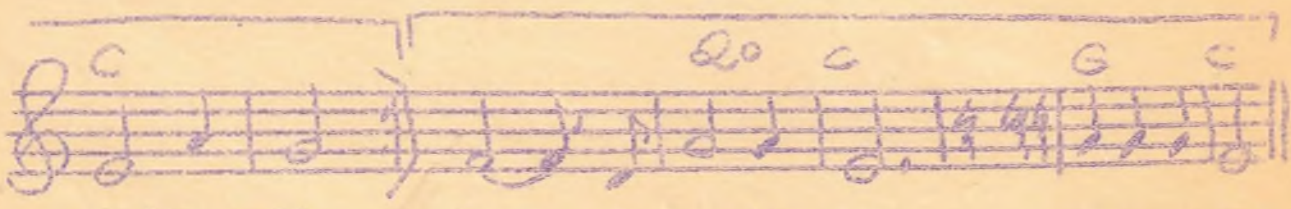
Nývale stůj medvěd kouká traper Pa -

dra ze stromu kouká medvěd di -

vný zvuky vyrá - ží a žene he až

z nádra - ží he až z nádra-ží smíchevskýhe.

